

Si no vols Costa Brava, dues tasses

Segons un expert en llengua ibèrica, Tarragona significa «Gran Costa Brava»

Enrique Cabrejas, després de moltes investigacions, ha trobat el significat de «Tarragona». El problema és que si les seves deduccions són certes, els ibers es van avançar segles a Ferran Agulló a l'hora de posar nom a una part del litoral català. Sigui com sigui, de moment no hi ha conflicte d'interessos, i les autoritats tarragonines no semblen tenir intenció d'abandonar el nom «Costa Daurada» amb què és coneguda aquesta part de la costa catalana

ALBERT SOLER | GIRONA

Seria en Ferran Agulló un plagiari? A veure si després d'enlairar-lo com a creador del terme Costa Brava, i de celebrar-ne no fa gaire el centenari (de la denominació, que la costa és força anterior), resultarà que ja existia. Sigui com sigui, el cas és que ara hi ha dues Costa Brava. I no al món, no, només a Catalunya, que ja és mala fortuna que en tan pocs quilòmetres de litoral hàgim de repetir el nom. Almenys això és el que sosté l'investigador del llenguatge Enrique Cabrejas.

Segons recollia aquesta setmana el Diari de Tarragona, Cabrejas ha investigat, i ha conclòs, que Tarragona és un acrònim ibèric que significaria Gran Costa Brava «Tarragona és un acrònim ibèric que significa Gran Costa Brava, encara que avui paradoxalment, estigui localitzada en l'anomenada Costa Daurada». Ho afirma Enrique Cabrejas, que ha elaborat la teoria més recent sobre el significat del topònim de la ciutat a partir de l'escriptura i la llengua ibèrica.

L'investigador, nascut a Barcelona i expert en lingüística i en mitologia entre altres disciplines, relata que va començar a desglossar el topònim per buscar i entendre el seu significat, utilitzant els seus coneixements sobre la llengua i escriptura ibèrica. «La paraula Tarragona és un acrònim ibèric que es compon de TAR-, que significa 'brava'; RACO, 'línia de terra' i, finalment -ONA, un augmentatiu que significa 'més gran que'».

Cabrejas s'havia estranyat que el mar Mediterrani, de natural pacífic, fos qualificat de «brau» en el sentit d'enfuriat pels nostres avantpassats, però finalment va descobrir que l'adjectiu feia referència a la terra. Així doncs, segons la teoria de l'investigador, que es basa en les seves tesis sobre la llengua ibèrica, el litoral tarragoní va ser qualificat com a «brau». Un qualificatiu que els pobles d'influència dòria, com els cosetanis pobladors del Camp de Tarragona i els rodís que habitaven a Girona, utilitzaven habitualment per referir-se als seus territoris. «Sona sorprenent, però podríem dir que a Catalunya hi ha dues 'Costes Braves' segons els topònims donats pels cossetans i els rodís: una en el nord i una altra en el sud del mapa català», indica

l'investigador i ambolicador de la troca.

Cabrejas recolza la seva teoria afirmant que els romans també coneixien el significat de la paraula Tarraco en designar-la Colònia Iulia Urbs Triumphalis Tarraco i reconèixer-ne el component 'trionfal' que li havien atorgat els cossetans.

La llengua ibèrica

Enrique Cabrejas, assegura que es dedica a desxifrar els topònims d'Espanya perquè algun dia el país reconegui el seu descobriment històric i lingüístic. «A l'abril de 2012 vaig descobrir la llengua ibèrica a partir del text d'una placa coneguda com El Bronze de Luzaga que es troba a Guadalajara». L'investigador explica que les seves tesis sobre el llenguatge i l'escriptura ibèrica estan publicades a Rússia i en diverses revistes especialitzades en lingüística, història i mitologia. Una nova teoria que posa en el mapa una altra Costa Brava. Afortunadament a Ferran Agulló ja fa temps aquestes discussions li interessien ben poc.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/09/05/no-vols-costa-brava-dues/802535.html?utm_source=rss